

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 869

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 septembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
774. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Craiova, precum și modificarea anexei nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.....	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.515/313. — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 4.634/397/2022 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru livrarea de îngrășăminte și pesticide de tipul celor utilizate în mod normal în producția agricolă, semințe și alte produse agricole destinate însămânțării sau plantării, precum și pentru prestările de servicii de tipul celor utilizate în mod normal în producția agricolă	3
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 261 din 23 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	4–6
Decizia nr. 264 din 23 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–11
Decizia nr. 265 din 23 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12–16
★	
Rectificări	16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Agenției Naționale pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Craiova,
precum și modificarea anexei nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2024 privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea și actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și ale inventarului bunurilor imobile din domeniul privat al statului, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Craiova, ca urmare a reevaluării acestuia, în condițiile legii, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Sport își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Mihai Jurca
Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Constantin-Bogdan Matei
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 18 septembrie 2025.
Nr. 774.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale pentru Sport,
prin Clubul Sportiv Municipal Craiova, pentru care se actualizează valoarea de inventar ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul secundar de credite
149574	8.26.02	Complex Sportiv „Stadionul Tineretului”	CF nr. 245503 Craiova Imobil compus din teren în suprafață de 3.358 mp (din acte), 3.372 mp (măsurată) și construcții: C1 clădire administrativă (S + P + 1E) S construită = 292 mp S desfășurată = 584 mp C2 clădire vestiare (S + P + 1E) S construită = 233 mp S desfășurată = 466 mp C3 policlinică (P + 1E) S construită = 312 mp S desfășurată = 624 mp C4 bar (P) S construită = S desfășurată = 42 mp C5 bar (P) S construită = S desfășurată = 35 mp C6 bazin înot (P) S construită = S desfășurată = 789 mp	România, județul Dolj, municipiul Craiova, bd. Știrbei Vodă nr. 9	7.389.304	31.01.2025	Agencia Națională pentru Sport (CUI 26604620), prin Clubul Sportiv Municipal Craiova (CUI: 4553038)

TOTAL 7.389.304

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 1.515 din 10 septembrie 2025

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 313 din 16 septembrie 2025

ORDIN **pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor** **și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale** **nr. 4.634/397/2022 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9%** **pentru livrarea de îngrășăminte și pesticide de tipul** **celor utilizate în mod normal în producția agricolă, semințe** **și alte produse agricole destinate însămânțării sau plantării,** **precum și pentru prestările de servicii de tipul** **celor utilizate în mod normal în producția agricolă**

În baza prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) și f) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor și ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 4.634/397/2022 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru livrarea de îngrășăminte și pesticide de tipul celor utilizate în mod normal în producția agricolă, semințe și alte produse agricole destinate însămânțării sau plantării, precum și pentru prestările de servicii de tipul celor utilizate în mod normal în producția agricolă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1282 din 30 decembrie 2022, se modifică după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN
privind aplicarea cotei reduse de TVA de 11%
pentru livrarea de îngrășăminte și pesticide de tipul celor utilizate
în mod normal în producția agricolă, semințe și alte produse agricole
destinate însămânțării sau plantării, precum și pentru prestările
de servicii de tipul celor utilizate în mod normal în producția agricolă”

2. Preambulul se modifică și va avea următorul cuprins:

„În baza prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) și f) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,”

3. La articolul 1 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În sensul art. 291 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cota redusă de TVA de 11% se aplică pentru livrarea următoarelor bunuri:”

4. La articolul 1 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În sensul art. 291 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, cota redusă de TVA de 11% se aplică pentru livrarea următoarelor bunuri:”

5. La articolul 1, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prestările de servicii pentru care se aplică cota redusă de TVA de 11% conform art. 291 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sunt cele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Violeta Mușat,
secretar de stat

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 261

din 23 iunie 2025

Dosar nr. 326/1/2025

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor — judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan — judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică — judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita — judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru — judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia — judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran — judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae — judecător la Secția a II-a civilă
Maria Hrudei — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian-Constantin Meiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 326/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă în Dosarul nr. 772/120/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prelabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, în Dosarul nr. 772/120/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 213 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este posibilă eliberarea unei adeverințe în care să se precizeze cuantumul sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, cu luarea în considerare a sporului de 25% pentru risc și solicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, în condițiile în care cuantumul acestor sporuri nu a fost stabilit prin ordin de salarizare, ci în baza unei hotărâri judecătorești prin care s-au dispus recalcularea drepturilor salariale ale reclamantului și plata diferenței dintre drepturile salariale încasate lunar și cele convenite potrivit recalculării, cu titlu de despăgubiri bănești?”

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prelabile

8. Dispozițiile legale a căror interpretare se solicită, respectiv art. 213 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu există.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița, reclamantul a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtului Tribunalul Vâlcea să emită adeverința-tip în care să se menționeze indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 19,000, a valorii de referință sectorială de 605,225 lei și a sporurilor de 25% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, potrivit hotărârilor judecătorești definitive prin care i-au fost recunoscute aceste drepturi, în vederea revizuirii/recalculării pensiei de serviciu.

10. Prin Sentința civilă nr. 1.348 din 29 iunie 2023, Tribunalul Dâmbovița a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Tribunalul Vâlcea; a admis cererea formulată de reclamantul A.I. în contradictoriu cu pârâtul Tribunalul Vâlcea; a obligat pârâtul să elibereze reclamantului o adeverință-tip care să înlocuiască adeverința emisă anterior pentru stabilirea pensiei de serviciu și în care venitul brut la data pensionării să fie recalculat cu luarea în considerare a drepturilor salariale recunoscute reclamantului

prin următoarele hotărâri judecătorești: Sentința civilă nr. 868 din 22 mai 2019, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în Dosarul nr. 4.478/120/2018, definitivă prin Decizia nr. 2.950 din 21 noiembrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel Pitești; Sentința civilă nr. 43 din 26 ianuarie 2021 pronunțată de Tribunalul Sibiu, în Dosarul nr. 759/120/2020; Sentința civilă nr. 1.103 din 16 decembrie 2021, pronunțată de Tribunalul Sibiu, în Dosarul nr. 1.679/85/2021, definitivă prin neapelare.

11. În esență, instanța a reținut că în condițiile în care prin hotărârile judecătorești s-au recunoscut reclamantului, retroactiv, drepturi salariale cuvenite pentru perioada anterioară datei stabilirii dreptului la pensie, Tribunalul Vâlcea avea obligația de a elibera o adeverință privind cuantumul drepturilor salariale rezultate în urma punerii în aplicare a hotărârilor respective.

12. *Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâtul Tribunalul Vâlcea*, susținând că nu poate fi obligat la emiterea adeverinței pentru stabilirea pensiei de serviciu a unui judecător pensionat, după emiterea deja a unei adeverințe necontestate de acesta, cu încălcarea prevederilor legale, în condițiile în care se solicită luarea în calcul a unor drepturi salariale pe care judecătorul pensionat nu le avea în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

13. *Intimatul-reclamant a formulat întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea apelului. În esență a arătat că la data deschiderii dreptului la pensie erau în vigoare dispozițiile art. 82 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 303/2004*), și, prin urmare, baza de calcul pentru determinarea pensiei de serviciu este cea definită prin alin. (1) al textului legal menționat.

14. Totodată, a arătat că demersul judiciar inițiat în cauză are în vedere determinarea corectă a cuantumului indemnizației de încadrare brute lunare și a sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, ca bază de calcul în vederea *revizuirii* pensiei de serviciu, cu luarea în considerare a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești rămase definitive.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

15. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în raport cu obiectul cauzei și cu chestiunea de drept ce se pune în discuție.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Părțile nu au expus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

17. Ca urmare a solicitării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept de complinire a lipsei elementelor omise cu ocazia redactării încheierii din 21 ianuarie 2025, instanța de sesizare a comunicat punctul de vedere al completului de judecată, în sensul că atât timp cât reclamantul beneficiază de o hotărâre judecătorească definitivă prin care s-a recunoscut dreptul acestuia la o anumită indemnizație, hotărâre ce atestă cuantumul drepturilor salariale cuvenite, inclusiv pentru perioada pentru care se solicită eliberarea adeverinței, este irelevant dacă a fost sau nu emis un ordin de salarizare corespunzător.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

18. Instanțele judecătorești nu au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

19. Curțile de Apel Iași și București au comunicat punctele de vedere teoretice ale judecătorilor asupra chestiunii în discuție.

20. S-a apreciat că drepturile salariale restante recunoscute prin hotărâri judecătorești, chiar dacă nu au fost achitate integral, nu reprezintă un motiv pentru ca acestea să nu fie certificate printr-o adeverință emisă în temeiul art. 34 alin. (5) din Codul muncii, deoarece dreptul la plată integrală a indemnizației, în cuantumul recunoscut de lege, așa cum a fost stabilit prin hotărâre judecătorească, s-a născut în luna imediat următoare celei în care a fost desfășurată activitatea pentru care se plătește indemnizația, așa cum rezultă din art. 1 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice.

21. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

22. Nu au fost identificate decizii relevante pentru soluționarea sesizării.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

23. Nu au fost identificate decizii relevante ale Curții Constituționale cu privire la chestiunea de drept sesizată.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

24. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

25. Temeiul sesizării îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

26. Din analiza dispozițiilor art. 1 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 rezultă că declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

27. Verificând îndeplinirea cumulativă a acestor condiții de admisibilitate, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect obligarea pârâului Tribunalul Vâlcea la emiterea unei adeverințe-tip în care să se menționeze indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării reclamantului (fost judecător în cadrul Tribunalului Vâlcea), cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare și a sporurilor, potrivit hotărârilor judecătorești definitive prin care acestea au fost recunoscute, în vederea revizuirii/recalculării pensiei de serviciu.

28. Astfel, pretențiile deduse judecății privesc stabilirea și plata drepturilor la pensie ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

29. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în apel pe rolul unui complet de judecată din cadrul Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

30. Prin urmare, primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite.

31. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța supremă constată că această cerință instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept și, pe de altă parte, să fie stabilită legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

32. Cu referire la primul aspect, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății” (a se vedea Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

33. În prezenta cauză, din cuprinsul încheierii de sesizare, se observă că textul de lege indicat de instanța de trimitere — art. 213 alin. (2) nu există în Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

34. De asemenea, raportat la elementele factuale din dosar — data deschiderii drepturilor la pensie, 7 noiembrie 2022, și momentul ieșirii la pensie a reclamantului, 1 februarie 2023 — instanța nu a stabilit legea aplicabilă raportului juridic dedus judecății, respectiv dacă este vorba despre Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare.

35. Totodată, se constată că nu a fost determinat în concret obiectul litigiului dedus judecății — actualizarea/recalcularea/

revizuirea drepturilor de pensie — pentru ca, în funcție de acesta, să identifice corect textul de lege incident ce ar necesita o dezlegare prin intermediul prezentului mecanism de unificare a practicii judiciare.

36. Or, în lipsa acestor elemente și a exprimării punctului de vedere motivat al instanței de trimitere, pentru că art. 213 alin. (2) nu se regăsește în cuprinsul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci al Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, iar acesta privește *actualizarea pensiilor de serviciu cu rata medie anuală a inflației*, iar nu *revizuirea pensiei ca urmare a obținerii unei adeverințe de serviciu pentru recalcularea drepturilor la pensie*, nu se poate stabili legătura între textul de lege ce face obiectul sesizării și dezlegarea pe fond a cauzei, neputându-se identifica și dezlega *in abstracto* problema cu care se confrunta instanța de trimitere.

37. De altfel, neîndeplinirea condiției de admisibilitate expuse este dovedită și de inexistența unei practici în jurisprudența celorlalte instanțe asupra acestei probleme, constatându-se că numai judecătorii din circumscripția Curții de apel Iași au expus o părere nuanțată, în situația în care s-ar pune problema de interpretare a textului art. 211 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori a art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 213 alin. (2) din aceeași lege nefăcând vorbire despre nicio adeverință, ci despre actualizarea pensiei de serviciu.

38. Or, după cum s-a reținut în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, operațiunile de identificare, interpretare și aplicare a textelor de lege circumstanțelor care caracterizează fiecare litigiu, deci de realizare a raționamentului judiciar, rămân în atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea litigiului, neputând fi transferate completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile (a se vedea Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

39. Pentru aceste considerente, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sesizarea urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă în Dosarul nr. 772/120/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 213 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este posibilă eliberarea unei adeverințe în care să se precizeze cuantumul sporurilor avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, cu luarea în considerare a sporului de 25% pentru risc și solicitare neuropsihică și de 5% pentru confidențialitate, în condițiile în care cuantumul acestor sporuri nu a fost stabilit prin ordin de salarizare, ci în baza unei hotărâri judecătorești prin care s-au dispus recalcularea drepturilor salariale ale reclamantului și plata diferenței dintre drepturile salariale încasate lunar și cele cuvenite potrivit recalculării, cu titlu de despăgubiri bănești?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria Camelia Drăgușin

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 264

din 23 iunie 2025

Dosar nr. 351/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 351/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 5.571/63/2023 și de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.730/118/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, fiind formulate puncte de vedere la raport de către părțile Ministerul Afacerilor Interne și

Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, precum și un amicus curiae de către Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei Române — „Vlad Țepeș”.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, prin încheierea din 23 ianuarie 2025, în Dosarul nr. 5.571/63/2023, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă indemnizația „Mission Subsistence Allowance” acoperă aceleași costuri ca și diurna în valută prevăzută de art. 1 alin. (3) și beneficiul pentru facilitarea legăturii cu familia prevăzută de art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 46/2020 pentru stabilirea drepturilor de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 351/1/2025.

9. Ulterior, pe rolul aceleiași instanțe a fost înregistrată cu nr. 676/1/2025 sesizarea formulată de Tribunalul Constanța — Secția I civilă, în Dosarul nr. 4.730/118/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept referitoare la *acordarea de către părți, prin rambursare, a alocației de subzistență (MSA — Mission Subsistence Allowance) pentru misiunile UNMIK Kosovo la care au participat jandarmi, prin raportare la anexele A și G la Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Organizația Națiunilor Unite privind contribuția cu resurse la unitatea specială de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2002 și aprobat prin Legea nr. 350/2002.*

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectul sesizării înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea Dosarului nr. 676/1/2025 la Dosarul nr. 351/1/2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

11. *Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 121/2011)

Art. 26. — „(1) Drepturile de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiunile și operațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și ale celui care execută misiuni în zona de

operații, în sprijinul forțelor armate dislocate, în conformitate cu specificul fiecărui tip de misiune sau operație, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. (...)

(7) Personalul care participă la misiuni și operații sub mandatul/conducerea organizațiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 7 alin. (3) beneficiază de drepturile stabilite la alin. (1), numai în măsura în care aceste drepturi, indiferent de denumirea sub care sunt acordate și de cuantumul acestora, nu sunt asigurate de organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunile și operațiile.”

12. *Hotărârea Guvernului nr. 46/2020 pentru stabilirea drepturilor de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român* (Hotărârea Guvernului nr. 46/2020)

Art. 1. — „(1) Personalul participant la misiunile și operațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a)-c) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare, denumit în continuare *personal*, beneficiază de diurnă în valută în următoarele cuantumuri:

a) ofițerii — 140 de euro/zi/persoană;

b) maiștrii militari, subofițerii, agenții de poliție și agenții de poliție penitenciară — 130 de euro/zi/persoană;

c) alte categorii de personal — 120 de euro/zi/persoană. (...)

(3) Diurna în valută prevăzută la alin. (1) și (2) reprezintă costul cheltuielilor uzuale, precum și costul transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea; aceasta nu include cheltuieli de hrană și se calculează de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară după executarea misiunii sau operației.”

Art. 3. — „Pe durata participării la misiune sau la operație, personalul beneficiază de 1 euro/zi/persoană pentru facilitarea legăturii cu familia și pentru recreere.”

Art. 6. — „Personalul beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta hotărâre în lipsa acordării acestor drepturi de către aliații, partenerii sau organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunile și operațiile, indiferent de denumirea sub care sunt acordate de către aceste entități și de cuantumul acordat.”

III. **Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept**

A. *Dosarul nr. 5.571/63/2023 al Curții de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale*

13. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dolj cu nr. 5.571/63/2023, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului Ministerul Apărării Naționale la plata drepturilor prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 46/2020, respectiv diurna și cheltuielile cu facilitarea legăturii cu familia pentru participarea, în calitate de militar — ofițer specialist, la misiunea internațională de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, în perioada 1 octombrie 2020 și 15 octombrie 2021, organizată sub egida UNMISS din Sudanul de Sud.

14. Prin Sentința civilă nr. 2.221 din 9 iulie 2024, Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

15. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a apreciat că sumele primite de reclamant de la organizația internațională au același scop cu cel pentru care se acordă diurna zilnică în valută reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 46/2020. A mai reținut că inclusiv costurile pentru facilitarea legăturii cu familia sunt incluse în alocația zilnică primită de reclamant de la organizația internațională sub egida căreia s-a desfășurat misiunea, motiv pentru care acesta nu este îndreptățit la încasarea lor, întrucât s-ar ajunge la o îmbogățire fără justă cauză.

16. Împotriva acestei sentințe, reclamantul a declarat apel prin care a solicitat admiterea căii de atac și schimbarea sentinței atacate, în sensul admiterii acțiunii.

17. În motivare, a arătat că din analiza dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 46/2020 rezultă că diurna în valută reprezintă un drept pecuniar distinct de cheltuielile de hrană și de cazare cuvenite pentru misiunile organizate sub egida ONU, cu titlu de „Mission Subsistence Allowance”.

B. *Dosarul nr. 4.730/118/2023 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă*

18. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă cu nr. 4.730/118/2023, reclamantul a solicitat obligarea pârâtilor Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei și Ministerul Afacerilor Interne la plata alocației de subzistență (MSA Mission Subsistence Allowance) pentru participarea reclamantului la misiunea UNMIK Kosovo în perioadele cuprinse între 20 februarie 2006-22 martie 2007 și între 22 martie 2008-8 decembrie 2008.

19. În motivare, reclamantul a arătat că suma pretinsă reprezintă componenta materială a drepturilor cuvenite în procedura rambursării, conform anexelor A și G la Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Organizația Națiunilor Unite privind contribuția cu resurse la unitatea specială de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo (UNMIK), semnat la New York la 11 februarie 2002, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2002, aprobată prin Legea nr. 350/2002.

IV. **Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii**

20. Completul de judecată din cadrul *Curții de Apel Craiova* a apreciat că sesizarea inițială îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

21. În acest sens a arătat că procesul se află în apel pe rolul Curții de Apel Craiova, care judecată în ultimă instanță. De lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării depinde soluționarea pe fond a cauzei având în vedere că disputa părților vizează drepturi de natură salarială fundamentate pe Hotărârea Guvernului nr. 46/2020.

22. A mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și că această chestiune nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

23. De asemenea, completul de judecată din cadrul Tribunalului Constanța a apreciat că sesizarea inițială îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

24. În concret, a arătat că pretențiile deduse judecării vizează plata unor sume de bani provenite din fonduri publice, reprezentând drepturi de natură salarială.

25. A mai reținut că asupra acestei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța supremă nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. **Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept**

26. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunilor de drept.

VI. **Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept**

27. *Completul de judecată din cadrul Curții de Apel Craiova* a apreciat că sumele primite cu titlu de „Mission Subsistence Allowance” acoperă și cheltuielile diverse de la locul de desfășurare a misiunii, respectiv cheltuielile uzuale [diurna prevăzută de art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 46/2020], precum și cheltuielile pentru facilitarea legăturii cu familia și pentru recreere, prevăzute de art. 3 din același act normativ.

28. În acest sens, a arătat că diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și pentru recreere se acordă doar dacă organizația internațională sub egida căreia s-a desfășurat

misiunea nu a acordat ea însăși aceste drepturi, indiferent de denumirea sub care au fost acordate de către aceste entități și de cuantumul lor.

29. Astfel, art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 46/2020 stabilește că diurna în valută prevăzută la alin. (1) și (2) reprezintă costul cheltuielilor uzuale, precum și costul transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

30. Față de conținutul întrebărilor adresate instanței supreme, s-a apreciat că nu este necesară consultarea instanțelor judecătorești pentru comunicarea practicii judiciare relevante.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

31. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în cadrul exercitării controlului de constituționalitate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

32. Prin Decizia nr. 38 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 27 septembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*Interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, în sensul de a se stabili dacă drepturile bănești reglementate de aceste prevederi (diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere) trebuie acordate de statul român necondiționat de plata aceluiași drepturi de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop.*”

33. Prin Decizia nr. 24 din 14 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 30 ianuarie 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea și a stabilit că: „*În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană, cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.*”

34. Prin Decizia nr. 107 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 4 februarie 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibile, sesizările conexate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept referitoare la: „*acordarea drepturilor bănești prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. S-639/2008; modalitatea de determinare a începutului curgerii prescripției cu privire la aceste drepturi.*”

35. Prin Decizia nr. 42 din 17 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 7 mai 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibile, sesizările conexate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Funcția indemnizației „hardship allowance”, respectiv dacă aceasta acoperă riscurile presupuse de diurna prevăzută de

art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, cu modificările și completările ulterioare, având scopul stabilit prin Decizia nr. 24 din 14 noiembrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

Putea ONU efectua plăți către personalul trimis în serviciu extern de către SPP în baza prevederilor legale interne ale României sau plățile efectuate, indiferent de denumirea lor, au reprezentat exclusiv îndeplinirea unor obligații prevăzute distinct în Regulamentul ONU (denumit United Nations Common System of Salaries, Allowances and Benefits)?

Dreptul menționat în contractul încheiat între reclamant și ONU, purtând denumirea de „hardship allowance”, este unul și același drept cu diurna prevăzută în art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004?

Ce reprezintă și cu ce ar fi echivalent, în raport cu drepturile prevăzute în legislația internă pentru personalul trimis în misiune de către SPP, în măsura în care s-ar putea stabili o asemenea echivalență, dreptul cu conținut pecuniar intitulat „danger pay”?

36. Prin Decizia nr. 35 din 10 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 24 aprilie 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Aplicarea art. 1 alin. (1) în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, avându-se în vedere și modificările legislative survenite în timp conform Hotărârii Guvernului nr. S-639/2008, respectiv dacă diurna reglementată de dispozițiile art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 are drept corespondent, pentru misiunea Kosovo EULEX, diurna de risc sau risk allowance sau aceasta se suprapune cu dreptul prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004.

X. Raportul asupra chestiunilor de drept

37. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

38. Temeiul sesizărilor conexate este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

39. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar în conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, „prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

40. Astfel, conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă

instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

41. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept;

d) de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

e) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

42. Verificând îndeplinirea cumulativă a acestor condiții de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că procesul în care a fost formulată sesizarea inițială are ca obiect obligarea pârâtului Ministerul Apărării Naționale la plata drepturilor reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 46/2020, respectiv diurna și cheltuielile cu facilitarea legăturii cu familia pentru participarea reclamantului, în calitate de militar — ofițer specialist, la misiunea internațională de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, în perioada 1 octombrie 2020 și 15 octombrie 2021, organizată sub egida UNMISS din Sudanul de Sud.

43. De asemenea, procesul în care a fost formulată sesizarea subsecventă are ca obiect obligarea pârâtului Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei și Ministerul Afacerilor Interne la plata alocației de subzistență (MSA Mission Subsistence Allowance) pentru participarea reclamantului la misiunea UNMIK Kosovo în perioadele cuprinse între 20 februarie 2006-22 martie 2007 și între 22 martie 2008-8 decembrie 2008.

44. Astfel, pretențiile deduse judecății în respectivele cauze se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

45. Cauza în care a fost formulată sesizarea inițială se află în apel pe rolul Curții de Apel Craiova care judecă în ultimă instanță, iar cauza în care a fost formulată sesizarea subsecventă se află în primă instanță pe rolul Tribunalului Constanța.

46. Ca atare, primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite.

47. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept se observă că art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 coincide în conținut cu art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât nu instituie vreo derogare de la dreptul comun.

48. Față de norma de trimitere de la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 care prevede aplicarea în completare a dispozițiilor Codului de procedură civilă, se constată că și în cazul mecanismului instituit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este pe deplin operantă noțiunea autonomă de „chestiune de drept”, a cărei semnificație

a fost conturată în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura reglementată de art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

49. Astfel, chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie una veritabilă, în sensul că întrebarea adresată instanței supreme trebuie să vizeze o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

50. Mai mult decât atât, expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond), a unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire reclamă intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a acestora și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecății.

51. În consecință, nu orice chestiune dedusă judecății instanței de trimitere poate forma obiectul unei sesizări formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac are obligația, prevăzută în mod expres la art. 2 alin. (1) din același act normativ, de a verifica și constata dacă sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate pentru sesizarea instanței supreme, printre care figurează și cea a existenței unei chestiuni de drept veritabile.

52. În absența definirii în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 ori al art. 519 din Codul de procedură civilă a noțiunii de „chestiune de drept”, această cerință este supusă unei evaluări în concret, din partea instanței supreme, prin raportare la elementele care legitimează, în aprecierea instanțelor de trimitere, declanșarea mecanismului pronunțării hotărârii prealabile, ținând seama și de scopul edictării actului normativ pe care se întemeiază sesizările, precum și de necesitatea asigurării unei practici unitare, coerente și previzibile.

53. Prin raportare la aceste exigențe, se constată că instanța de trimitere care a formulat sesizarea inițială solicită a se stabili *dacă indemnizația „Mission Subsistence Allowance” acoperă aceleași costuri ca și diurna în valută prevăzută de art. 1 alin. (3) și beneficiul pentru facilitarea legăturii cu familia prevăzut de art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 46/2020 pentru stabilirea drepturilor de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român.*

54. Se observă că problema antamată prin sesizarea inițială presupune stabilirea corespondenței dintre indemnizația intitulată „Mission Subsistence Allowance” și dreptul la diurnă în valută reglementat de art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 46/2020, respectiv beneficiul pentru facilitarea legăturii cu familia instituit prin același act normativ.

55. Or, eventuala corespondență dintre indemnizația plătită de organizația internațională și cele reglementate de legislația națională, în raport cu conținutul acestora, cu scopul pentru care au fost prevăzute, în funcție de tipul misiunii și de alte elemente care conturează natura juridică a acestor drepturi se circumscriu aspectelor particulare ale cauzei a căror evaluare intră în competența exclusivă a instanței de trimitere.

56. Ca atare, instanța care a formulat prima sesizare nu pune în discuție interpretarea unor dispoziții lacunare sau neclare care să necesite intervenția instanței supreme pentru dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept, ci urmărește, în realitate, rezolvarea raportului juridic litigios prin confirmarea soluției ce urmează a fi pronunțată în cauză.

57. În acest context, trebuie reamintit că scopul procedurii hotărârii prealabile este acela de a asigura interpretarea și

aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu consecința prevenirii sau sistării divergențelor jurisprudențiale în fază incipientă, în cadrul acestui mecanism nefiind posibilă o examinare exhaustivă a tuturor drepturilor prevăzute în favoarea personalului participant la misiunile militare derulate în afara teritoriului statului român.

58. În acest sens, se impune a fi evocată Decizia nr. 24 din 14 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 30 ianuarie 2023, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a reținut, în considerentele de la paragraful 50, că: „Din perspectiva actelor/documentelor/acordurilor/înțelegerilor europene sau internaționale, în baza cărora se desfășoară misiunile și operațiile în afara teritoriului statului român, în cadrul recursului în interesul legii, al cărui scop este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, nu este posibilă o examinare exhaustivă a tuturor drepturilor prevăzute pentru a fi acordate personalului participant. Revine instanțelor de judecată, în situațiile de fapt particulare din fiecare litigiu, să stabilească eventuala corespondență dintre aceste drepturi și cele din legislația națională, în raport cu conținutul acestora și scopul pentru care au fost prevăzute.”

59. De altfel, prin Decizia nr. 38 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 27 septembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în considerentele care au fundamentat soluția de respingere, ca inadmisibilă, a unei sesizări similare că: „problema corespondenței dintre sumele încasate de la partenerul extern și cele datorate în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004 rămâne în sarcina instanței de trimitere” (paragraful 78 din această decizie).

60. Din perspectiva aceleiași condiții de admisibilitate, se constată că sesizarea conexată privește chestiunea referitoare la *acordarea de către pârâți, prin rambursare, a alocației de subzistență (MSA — Mission Subsistence Allowance) pentru misiunile UNMIK Kosovo la care au participat jandarmi, prin*

raportare la anexele A și G la Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Organizația Națiunilor Unite privind contribuția cu resurse la unitatea specială de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2002 și aprobat prin Legea nr. 350/2002.

61. Lipsa caracterului veritabil al acestei chestiuni de drept transpare din chiar conținutul întrebării adresate instanței supreme, având în vedere că instanța de trimitere nu indică normele supuse interpretării, ci se rezumă la simpla reproducere a obiectului acțiunii introductive în dispozitivul încheierii de sesizare.

62. Or, noțiunii de „chestiune de drept” nu îi poate fi subsumat obiectul cererii de chemare în judecată și nu se poate cere instanței supreme dezlegarea sa în cadrul procedurii prealabile, întrucât, în acest caz, „dezlegarea” ar semnifica chiar „soluționarea fondului”, ceea ce legea nu permite în cadrul acestui mecanism de unificare a practicii judiciare (Decizia nr. 63 din 28 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 14 ianuarie 2025).

63. În plus, încheierea de sesizare din al doilea proces nu cuprinde punctul de vedere al instanței asupra chestiunii de drept, contrar exigențelor impuse de art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, care stabilește că încheierea de sesizare va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării și punctul de vedere al completului de judecată.

64. Or, instanței de trimitere îi revine obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului său de vedere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept, a cărei dezlegare o solicită instanței supreme, este una reală, având vocație de a convinge, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării (Decizia nr. 91 din 25 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2025).

65. Prin urmare, în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, conform căreia rațiunea reglementării mecanismului hotărârii prealabile este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, rolul instanței supreme neputând deveni astfel unul de soluționare directă a cauzei și constatând că nu sunt îndeplinite toate cerințele cumulative instituite de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexate formulate de Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 5.571/63/2023 și de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.730/118/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă indemnizația „Mission Subsistence Allowance” acoperă aceleași costuri ca și diurna în valută prevăzută de art. 1 alin. (3) și beneficiul pentru facilitarea legăturii cu familia prevăzut de art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 46/2020 pentru stabilirea drepturilor de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român.

Acordarea de către pârâți, prin rambursare, a alocației de subzistență (MSA — Mission Subsistence Allowance) pentru misiunile UNMIK Kosovo la care au participat jandarmi, prin raportare la anexele A și G la Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Organizația Națiunilor Unite privind contribuția cu resurse la unitatea specială de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2002 și aprobat prin Legea nr. 350/2002.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 265

din 23 iunie 2025

Dosar nr. 413/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 413/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru

cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 2.659/3/2022*.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, fiind formulat un punct de vedere la raport de către intimatul-pârât.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 31 ianuarie 2025, în Dosarul nr. 2.659/3/2022*, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsurile ce pot fi dispuse pentru restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare pot viza și obligarea la acordarea unui anumit grad diplomatic superior, care se acordă potrivit procedurii reglementate de dispozițiile art. 6, art. 9 și art. 11-13 din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța Guvernului nr. 137/2000)

„Art. 27. — (1) Persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.”

9. *Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare* (Legea nr. 269/2003)

„Art. 6. — (1) În cadrul Ministerului Afacerilor Externe funcționează Comisia pentru acordarea gradelor diplomatice și consulare. Comisia propune acordarea gradelor diplomatice sau consulare la admiterea în Corpul diplomatic și consular al României și pentru promovarea în grad diplomatic sau consular.

(2) Organizarea și funcționarea comisiei prevăzute la alin. (1), inclusiv criteriile privind selecționarea pentru admiterea la

Academia Diplomatică, pentru promovarea în grade diplomatice și consulare și la alte concursuri pentru admiterea în Corpul diplomatic și consular al României, se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Acordarea gradelor diplomatice și consulare se face prin ordin al ministrului afacerilor externe, cu excepția gradului diplomatic de ambasador, în limita numărului maxim de funcții diplomatice și consulare aprobate.”

„Art. 7. — Gradul diplomatic de atașat sau gradul consular de agent consular se acordă candidaților care au promovat concursul de admitere în Corpul diplomatic și consular al României.”

„Art. 9. — (1) Promovarea în grad diplomatic sau consular se face pe baza îndeplinirii condițiilor de stagiu prevăzute la art. 13, a evaluării activității desfășurate și a calificărilor obținute la Academia Diplomatică sau la alte instituții de formare profesională, din țară sau din străinătate.”

„Art. 11. — Celelalte grade diplomatice sau consulare se acordă prin ordin al ministrului afacerilor externe, la propunerea Comisiei pentru acordarea gradelor diplomatice și consulare.”

„Art. 12. — Ministerul Afacerilor Externe este singura instituție care acordă grade diplomatice și consulare, cu excepția gradului de ambasador.”

„Art. 13. — Stagiul pentru promovarea în grad diplomatic sau consular este:

a) pentru gradele diplomatice: 2 ani, de la atașat diplomatic la secretar III; 3 ani, de la secretar III la secretar II; 4 ani, de la secretar II la secretar I; 3 ani, de la secretar I la consilier diplomatic; 4 ani, de la consilier diplomatic la ministru-consilier; 2 ani, de la ministru-consilier la ministru plenipotențiar;

b) pentru gradele consulare: 4 ani, de la agent consular la viceconsul; 4 ani, de la viceconsul la consul; 4 ani, de la consul la consul general.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 2.659/3/2022*, reclamanta a chemat în judecată pe pârâtul Ministerul Afacerilor Externe, solicitând instanței:

a) să constate că deciziile pârâtului de a o declara respinsă pe reclamantă la concursurile de promovare în grad diplomatic și consular din anii 2020 și 2021 constituie fapte de discriminare în sensul Ordonanței Guvernului nr. 137/2000;

b) să dispună anularea situației create prin discriminare prin obligarea pârâtului la acordarea gradului de consilier diplomatic de la data de 1 septembrie 2020, iar în subsidiar de la data de 1 septembrie 2021.

11. În urma declinărilor reciproce de competență între Tribunalul București și Curtea de Apel București, a fost pronunțată Decizia nr. 375 din 26 ianuarie 2023 prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

12. Prin Sentința civilă nr. 6.966 din 7 decembrie 2023, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

13. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că pretențiile fundamentate pe principiul nediscriminării sunt neîntemeiate, având în vedere că reclamanta nu se regăsește în aceeași situație cu ceilalți salariați care nu au beneficiat de concediu de creștere a copilului și au fost promovați în grad superior. Astfel, neîndeplinirea unuia dintre criteriile avute în vedere pentru promovarea în grad diplomatic justifică punctajul acordat reclamantei, acest aspect fiind supus aprecierii exclusive a membrilor comisiei de evaluare.

14. Împotriva acestei sentințe reclamanta a declarat apel, prin care a solicitat admiterea căii de atac și schimbarea sentinței atacate, în sensul admiterii acțiunii.

15. În motivare, a susținut că motivul real pentru care nu a primit punctajul necesar promovării în gradul profesional următor a vizat intrarea sa în concediul de creștere a copilului, aspect care se circumscrie unei situații discriminatorii în sensul art. 2 alin. (3) raportat la art. 3 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

17. În acest sens a menționat că acțiunea introductivă are ca obiect constatarea caracterului discriminatoriu al deciziilor prin care reclamanta a fost respinsă la concursurile de promovare în grad diplomatic și consular din anii 2020-2021 și, pe cale de consecință, anularea situației create prin discriminare, prin obligarea pârâtului la acordarea gradului de consilier diplomatic începând cu 1 septembrie 2020 sau 1 septembrie 2021.

18. A mai reținut că reclamanta este angajată cu contract individual de muncă în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, care este un organ de specialitate al administrației publice centrale, aflat în subordinea Guvernului, cu personalitate juridică, în conformitate cu art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare.

19. Soluționarea apelului depinde de modul de interpretare a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, în condițiile în care instanța de apel este investită cu rezolvarea chestiunii referitoare la posibilitatea includerii măsurii acordării gradului diplomatic superior în sfera măsurilor ce ar putea fi dispuse de instanță pentru restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare.

20. A mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Părțile au formulat puncte de vedere conforme cu susținerile și apărările părților.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Completul de judecată din cadrul Curții de Apel București a apreciat că extinderea sferei măsurilor avute în vedere de legiuitor dincolo de cadrul de reglementare stabilit prin legislația specială ar conduce la eludarea prevederilor Legii nr. 269/2003 referitoare la etapele procedurii de evaluare și competențele Comisiei pentru acordarea gradelor diplomatice.

23. În acest sens a arătat că verificarea modului în care au fost aplicate criteriile de evaluare și înlăturarea consecințelor pe care le-a produs acest tratament discriminatoriu presupuneau parcurgerea procedurii contestării rezultatelor evaluării în cadrul căreia s-ar fi putut dispune, eventual, anularea acestora și reluarea procedurii evaluării.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

24. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a fost necesară consultarea instanțelor pentru comunicarea practicii judiciare relevante.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Prin deciziile nr. 818-821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 1, art. 2

alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

26. Prin Decizia nr. 10 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 5 iulie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, instanța competentă să soluționeze cererile pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare este judecătoria sau tribunalul, după caz, ca instanțe de drept civil, în raport cu obiectul investiției și valoarea acestuia, cu excepția cererilor în care discriminarea a survenit în contextul unor raporturi juridice guvernate de legi speciale și în care protecția drepturilor subiective se realizează în fața unor jurisdicții speciale, cazuri în care cererile vor fi judecate de aceste instanțe, potrivit dispozițiilor legale speciale.

27. Prin Decizia nr. 21 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 7 octombrie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dacă prevederile art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 trebuie interpretate în sensul că permit instanței de drept comun, sesizată de o persoană cu privire la care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat că a fost supusă unei discriminări prin concediere, să dispună restabilirea situației anterioare discriminării, în sensul reintegrării în funcția deținută anterior concedierii, și anularea deciziei de concediere, chiar și atunci când această decizie a fost contestată anterior, potrivit procedurii speciale prevăzute de Codul muncii, iar contestația a fost respinsă ca urmare a constatării existenței unei cauze reale și serioase a concedierii sau, într-o astfel de situație, este posibilă numai acordarea unor despăgubiri.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

28. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

29. Temeiul sesizării este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

30. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol „Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

31. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

32. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept;

d) de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

e) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

33. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită.

34. De asemenea, în această procedură Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță, iar nu doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

35. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța supremă reține că, în procesul în care a fost formulată sesizarea, reclamanta solicită să se constate că deciziile pârâtului de a o declara respinsă la concursurile de promovare în grad diplomatic și consular din anii 2020 și 2021 constituie fapte de discriminare și să se dispună anularea situației create prin discriminare prin obligarea pârâtului la acordarea retroactivă a gradului de consilier diplomatic de la data de 1 septembrie 2020 și, în subsidiar, de la data de 1 septembrie 2021.

36. Dat fiind că acordarea gradului de consilier diplomatic în această modalitate are drept consecință majorarea drepturilor salariale ale reclamantei angajate în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, rezultă că obiectul dedus judecării privește stabilirea unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

37. În acest sens poate fi evocată și Decizia nr. 375 din 26 ianuarie 2023, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a soluționat conflictul negativ de competență ivit în acest proces, reținând că obiectul litigiului este în legătură intrinsecă cu existența raporturilor contractuale de muncă, întrucât doar în calitatea sa de angajată a Ministerului Afacerilor Externe reclamanta putea candida la promovare, aceasta fiind *singura modalitate de avansare în grad și singura modalitate de a obține o mărire salarială*, pe baza vechimii în profesie, în cadrul acestui minister.

38. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în apel pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în ultimă instanță, în conformitate cu art. 271 alin. (22) din Codul muncii.

39. Așadar, primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite.

40. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării”.

41. Astfel, nu orice chestiune de drept poate fi supusă interpretării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege și a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal investite de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

42. Noul act normativ reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la *existența chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective*, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

43. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”.

44. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

45. Verificând îndeplinirea acestei condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că instanța de trimitere întreabă dacă, *în interpretarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, măsurile ce pot fi dispuse pentru restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare pot viza și obligarea la acordarea unui anumit grad diplomatic superior, care se acordă potrivit procedurii reglementate de dispozițiile art. 6, art. 9 și art. 11-13 din Legea nr. 269/2003*.

46. Întrebarea adresată instanței supreme presupune a se stabili dacă măsura obligării angajatorului la acordarea unui anumit grad diplomatic superior în procedura reglementată de Legea nr. 269/2003 poate fi circumscrisă unuia dintre remediile instituite de art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ce vizează fie restabilirea situației anterioare, fie anularea situației create prin discriminare.

47. Or, remediul referitor la restabilirea situației anterioare este irelevant în cauză, dat fiind că reclamanta nu a solicitat prin acțiunea introductivă restabilirea situației anterioare discriminării, ci *anularea situației create prin discriminare*.

48. Din această perspectivă, stabilirea măsurilor ce ar putea fi dispuse pentru restabilirea situației anterioare discriminării nu este de natură să influențeze soluția ce va fi pronunțată în cauză.

49. De asemenea, determinarea sferei măsurilor ce ar putea fi dispuse pentru anularea situației pretins discriminatorii nu reprezintă o chestiune de drept veritabilă, deoarece nu presupune interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale, lacunare sau neclare, ci aplicarea în concret a legii în cauza dedusă judecării.

50. Instanța de sesizare urmărește, în realitate, doar o confirmare a soluției care se prefigurează în cauza cu care a fost investită, abordare ce are semnificația nesocotirii sensului și rațiunii reglementării mecanismului hotărârii prealabile.

51. De altfel, opinia exprimată în încheierea de sesizare relevă că instanța de trimitere nu a întâmpinat vreo dificultate în rezolvarea acestei chestiuni circumscrise aspectelor particulare ale cauzei, apreciind că extinderea sferei măsurilor avute în vedere de legiuitor dincolo de cadrul de reglementare stabilit prin legislația specială ar conduce la eludarea prevederilor Legii nr. 269/2003 referitoare la etapele procedurii de evaluare și competențele Comisiei pentru acordarea gradelor diplomatice. În acest sens a arătat că verificarea modului în care au fost aplicate criteriile de evaluare și înlăturarea consecințelor pe care le-a produs acest tratament discriminatoriu presupuneau parcurgerea procedurii contestării rezultatelor evaluării în cadrul căreia s-ar fi putut dispune, eventual, anularea acestora și reluarea procedurii evaluării.

52. În plus, trebuie subliniat că prin Decizia nr. 10 din 23 mai 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, instanța competentă să soluționeze cererile pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau *anularea situației create prin discriminare* este judecătoria sau tribunalul, după caz, ca instanțe de drept civil, în raport cu obiectul investiției și valoarea acestuia, cu excepția cererilor în care discriminarea a survenit în contextul unor raporturi juridice guvernate de legi speciale și în care protecția drepturilor subiective se realizează în fața unor jurisdicții speciale, cazuri în care cererile vor fi judecate de aceste instanțe, potrivit dispozițiilor legale speciale.

53. În considerentele de la paragrafele 31, 37 și 41 din această decizie s-a reținut că: „Ori de câte ori, însă, actul sau faptul discriminatoriu a cărui sancționare se urmărește intră în sfera ori a fost săvârșit în raporturile juridice care aparțin altor domenii/ramuri ale dreptului — dreptul muncii și asigurărilor sociale ori dreptului administrativ, dreptul concurenței etc. — și în care protecția drepturilor subiective se realizează în condițiile unor legi speciale, în fața unor jurisdicții speciale, angajarea răspunderii civile (*lato sensu*) pentru actele/faptele acuzate drept discriminatorii va avea loc, în virtutea principiului de drept *specialia generalibus derogant*, chiar pe calea respectivelor legi speciale, așadar în condițiile acestora și în fața jurisdicțiilor speciale, aceasta însemnând inclusiv în fața unor instanțe cu competență materială specială, derogatorie de la dreptul comun. (...) Rolul reglementării cuprinse în art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a fost acela de a asigura întotdeauna existența unei căi în justiție pentru reclamarea cazurilor de discriminare. Dacă o astfel de cale există deja la nivelul legii speciale care reglementează relațiile sociale aparținând altor ramuri ori domenii ale dreptului în contextul cărora s-a manifestat comportamentul discriminatoriu, legea specială se va aplica cu întâietate, sub toate aspectele, atât în ceea ce privește condițiile de fond și de formă cărora va fi supusă acțiunea, cât și în ceea ce privește instanța competentă. (...) Prin urmare, persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, în condițiile dreptului comun, înțelegând prin aceasta în fața instanței de drept comun,

respectiv aceea civilă, ori de câte ori actul/faptul discriminatoriu nu a survenit în contextul unui raport juridic guvernat de o lege specială și în legătură cu drepturi subiective a căror protecție se realizează în fața unor jurisdicții speciale, potrivit regulilor instituite pentru acestea, care se vor aplica cu întâietate.”

54. Dezlegarea dată prin decizia în interesul legii, precum și considerentele cu caracter de principiu evocate anterior oferă instanței de trimitere suficiente repere de interpretare a normei de drept aplicabile pentru soluționarea cauzei deduse judecătii, care intră și rămâne în atributul exclusiv al acesteia.

55. În consecință, constatând că sesizarea pendinte nu îndeplinește cerința de a supune dezlegării o chestiune de drept veritabilă, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 2.659/3/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsurile ce pot fi dispuse pentru restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare pot viza și obligarea la acordarea unui anumit grad diplomatic superior, care se acordă potrivit procedurii reglementate de dispozițiile art. 6, art. 9 și art. 11-13 din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei la Hotărârea Guvernului nr. 686/2025 privind declararea unui imobil ca bun de interes public național, înscrierea acestuia în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea sa în administrarea Curții de Apel Brașov, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 26 august 2025, se face următoarea rectificare:

— în coloana „Elementele-cadru de descriere tehnică”, în loc de „... CF nr. 60383” se va citi „...CF nr. 141180”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

